

על זאת

בעצם ימי הקרבות נדעור על הדברים הללו
שר-הבטחון והוסיף לנאמר כאן את תקף סמכותו
המפרשית. מעשה זה, שאינו מן השכיחים
בפרשות מלחמה, שנה כל שיר שהוא, הן מצד
התכלית והן מצד המופת והלח הפנימי.

חצה עלי גיפ את העיר הכבושה
נער עז וחמוש... נער-כפיר.
וברחוב המדבר
איש זקן ואשה
נלחצו מפניו אל הקיר.

והנער חיד בשיניים-חלב:
"אנשה המקלע"... ונסה.
רק הליט הזקן את פניו בידיו...
ודמו את הכתל כסה.

זה צלום מקרבות-החרות נקרים.
יש עזים עוד יותר, אין זה סוד.
מלחמתנו תובעת בטוי ושירים...
טוב! יושר לה, אם-כן, גם על זאת!

ויושר לה אם-כן על "מקרים עדינים"
אשר שמם, במקרה, רציחה.
ויושר על שיחות של שומעים-מבינים,
על בנות-צחוק של ויתור וסליחה.

אל יגד "רק פרטים הם בפרק הפאר".
פרט וכלל
המה צמד-כחוק,
אם הכלל כך מקשיב לו לפרט המספר
ואיננו חובשו בצינוק!

כי חוגרי כלי לוחם, ואנחנו אתם,
מי בפעל
ומי בטפחות הספקה,
נדחקים, במלמול של "הכרח" ו"נקם",
לתחומם של פושעי מלחמה.

אכזרית מלחמה! המטיף התמים
באגרוף מפניה יחזר!
אך לכן
צו הישר וצו הרחמים
לוי יהיה בה כמות אכזר!

ולקהל המפייטים רק על קסם הודה
ותורמים לה רק דבש על מרדה
לוי יוכנו בידה ענשים של פלדה!
בתי דין צבאיים של שדה!

תמגר השלוח הלוחשת "אכן..."
ויראה את פניה בראי!
יעמד החיל העברי! יתגונן
מקהות הצבור העברי!

ומחלחמת העם שעמדה לבלי חת
מול שבעת הגיסות
של מלכי המזרח,
לא תחת גם מפני "אל תגידו בגת..."
היא אינה פחדנית כדי-כך!

For This

In the midst of the days of battles, the Minister of Defense noticed these things, and has added to what was said here by force of his own explicit authority. This act of his, that is not very common in matters of war, is worth any poem, from the point of view of effectiveness as well as an example of inner strength.

He crossed the conquered city in a jeep,
a bold armed youth... a young lion cub.
And on the cleared out street
an old man and a woman
were pressed to the wall away from him.

The youth smiled with baby teeth:
"I'll try the machine gun"... and he tried.
The old man just covered his face in his hands...
and his blood covered the wall.

This is an image from the cherished battles of liberation.
There are fiercer ones, that's no secret.
Our war demands words and songs...
Good! Let it be sung to, if so, for this too!

And let it be sung to, then, for "delicate incidents"
whose name happens to be murder.
And a song for the conversations of those who understand,
for the smiles of "let it go" and forgiveness.

Let it not be said: "They're just details in a glorious chapter."
Detail and generality
are legally paired,
if the generality indeed listens to the telling detail
and does not imprison it in solitary confinement!

For those clothed in the military gear—and we with them,
some in deed
and some with a consenting nod—
are driven, in the muttering of "necessity" and "revenge,"
into the domain of war criminals.

War is cruel! The innocent advocate
will be knocked down before it with a fist!
Yet therefore—
let the rule of justice and the rule of mercy
be just as cruel as it!

And to the chorus of poets who praise only her charm,
and give her only honey for her lawlessness,
if she only was given punishments of steel!
Military field courts!

May the whispering calm that says "indeed" be vanquished...
May its face be seen in the mirror!
The Hebrew soldier shall rise! He shall defend himself
from the numbness of the Hebrew public!

And the people's war which stood without fear
before the seven armies
of the kings of the East,
shall not flinch even from "do not speak of it in Gath"*...
She is not that cowardly!...

* 2 Samuel 1:20. A call to conceal Israelite shame from its enemies.

Dear Alterman,

Well done! – For the moral validity and the courageous expression of your most recent column in Davar. You were a voice—a pure and faithful voice—for the human conscience; If this conscience does not function and beat in our hearts on days like these, we will not be worthy of the greatness and the treasured things that have been given to us so far... I ask your permission to print this "column" – there is no armored column in our army's equipment that surpasses it in its fighting power – in the publication of the Ministry of Defense in 100,000 copies to be distributed to every military man in Israel.

With appreciation and gratitude

D. Ben-Gurion

בטשת/621

י"ט חשוון תש"ט
21.11.48

אלתרמן היקר –

יישר כותך – על התוקף הסורי ועוז הבטוי של סורן
האחרון בדברך – עוד מי בלבי סור אחד שכתבת בענין זה, – אולם הפעם
במיוחד היית צדקה – מה שהור ונאמן – לספון הצנושי, שאם לא יפעל
ויפעם בלבנו בימים כאלה – הרי לא נהיה ראויים לגדולות
ולנצורות שניתנו לנו עד כה.

אני מבקש רשותך להדפיס "סור" זה – אין סור מסורייך
בציור צבאנו העולה עליו בכוחו הלוחם – בהוצאת משרד המעשר בטאח אלף
אכסמליארים ולמלקו לכל איש צבא בישראל.

אם אינך מתנגד לכך – ינתן הצו פיר לעשותו.

בהוקרה ובמודה

ד. בן-גוריון